

и смотра по общата физиономия на политическите обстоятелства. При всяко ново отпущание, цѣната на ассигнациите спадала; сжщо таково спадание ставало и при всякакъв слухъ за война, за реакция, за лошите замисли на емигрантите, и въобще, при всяко върно или измислено известие за таково събитие, което угрожавало на всичката работа на революцията, можало да обърне всичките ассигнации на революционното правителство, въ пенуждни и изсмиленни парцали хартий. Всяко чувствително понижение въ куретъ на ассигнациите — било жестоко и раззорителенъ ударъ за господарственното казначейство; при всяко таково положение, то губило милиони; да се възпагради тѣзи загуба е можало само съ отпущание на ассигнации, а подиръ новото отпущание — неизбежно слѣдвало ново понижение нова загуба, пакъ ново отпущание и т. н. до безкрайностъ, подобно на това, както въ периодическата дробъ първата цифра на периодътъ неизбежно води подиръ си всичките други.

Искренните приятели на революцията се слѣдвало да желятъ, щото ассигнациите да се повишаватъ въ цѣната си, и най послѣ да се сравнятъ съ звонката монета, защото само при таково условие сж можали да се поправятъ господарственните финансии, които съставлявали най важната опора на възникналото общественно здание. Но, послѣ продаването на церковните имущества, оказало се, че въ много искрени приятели на революцията, частния економически интересъ съвършено се разминавалъ съ общия